

MOGENS KRISTENSEN

Mogens Kristensen blev født i Aarhus i 1942, men i 1947 flyttede Mogens med familien til Åbyhøj. Selvom Mogens i dag har levet over halvdelen af sit liv i København og omegn, tilhører hjertet stadig Aarhus.

BARN OG UNG I AARHUS

Født 7. august 1942 på Den Jydske Fødselsanstalt – ja, det hed det – af mine forældre Anna og Tage Kristensen. De første fem år af mit liv boede vi på Vestre Ringgade nummer 56, hvorfra jeg svagt kan huske, at vi gik i kælderen under englændernes bombardement af Gestapos hovedkvarter på Universitetet. Varmen var kneben, men blev dog klaret ved hjælp af tændt gasovn. Værre var det jo nok for mor at få tørret mine bleer. Børnehaven blev en kort oplevelse, da mobning allerede dengang gik ud over mig.

I 1947 flyttede vi til Åbyhøj, Tousvej nummer 13 sammen med min lillebror Hans Jørgen, der var kommet til i 1946. I 1949 startede jeg på Aaby skole, hvorfra jeg efter 4. mellem i 1958 kom på det nybyggede statsgymnasium oppe på Fenrisvej. Som avisbud ved lokalavisen gik min rute tæt på byggegrunden.

Kunne således overvære grundstensnedlæggelsen i 1957, for så som blandt det første hold "rigtige" elever at blive student i 1961. Der var jo kommet to klasser, der året før var startet på Marselisborg Gymnasium, så dem betragtede vi som "tilløbere"

Undervejs var jeg først blevet ulveunge og senere storspejder i Aaby-Hasle trop under der Danske Spejderkorps' Daldivision. Jeg havde mange gode oplevelser og blev undervejs både bandefører, patruljefører og så videre.

Deltog i Verdensjamboreen i England i 1957 med mere end 30.000 spejdere fra hele verden.

Sidenhen blev jeg tropsfører og var med til at starte en filial oppe i Hasle.

En tid med årlig revy, spejderfester og konkurrencer med især 3. Aarhus trop på de årlige divisionsturneringer, tropstur til Norge og deltagelse i jamboretten i Odder og så videre.

I min skoletid fik jeg ved læsning af H.N. Andersens bog om starten på ØK's historie inspiration til mit fremtidige valg af uddannelse og erhvervs-karriere. Jeg fulgte ivrigt med i Aarhus Stiftstidendes daglige oplysninger om skibes ankomst og afgang til Aarhus havn, og hvorfra de kom og skulle til, samt arten af deres laster. Lørdag eftermiddage efter skoletid kørte jeg rundt på kajerne og "indsnusede" lugten af det fremmede.

Det var derfor helt naturligt, at jeg søgte ind på Aarhus Oliefabrik som elev, hvor jeg kom rundt i de forskellige afdelinger. Primært dem, der havde med eksport at gøre. Oliefabrikken var jo i lighed med ØK kendt for at sende unge mennesker ud på deres filialer rundt i verden, så det var jo mit håb. Skæbnen ville dog ikke således, så da jeg efter min soldatertid i mellemtiden var blevet forlovet og i 1964 blev gift, opfyldte jeg ikke betingelsen om at være ugift ved den første udsendelse. I stedet fik jeg job hos Feldballes Møbelfabrik i Hasle og siden Hørning i deres eksportafdeling. Der var jo en eksportchef i forvejen, ikke meget ældre end mig, så jeg foretog et skifte til Kjøges kontormøbel/køkkenelementfirma i Stilling, hvor jeg blev leder af deres indkøbsafdeling for det tyske køkkenelementfirma Tielsa.

Den store verden trak fortsat i mig, så da der ikke umiddelbart var nogen firmaer på det tidspunkt, der kunne tilbyde folk med interesse herfor, valgte jeg at flytte til København og blev ansat hos Løvens kemiske Fabrik, hvor jeg så var frem til min pension i 2007. Et job som opfyldte mine ønsker om at rejse ud i Verden, men det er en helt anden historie.

Tilbage til tiden i Aarhus. Forskellige minder dukker jo op, så her er et par stykker, som var med til at beskrive min opvækst i byen.

Grundet polio-epidemien i 50'erne kom jeg først lidt sent til at lære at svømme. Det foregik i svømmehallen i Spanien, hvor den kendte AGF svømmelærer Mortensen lærte mig de grundlæggende svømmetag, hvor jeg fik 200 meter svømmemærket – vist nok noget Politiken opmuntrede børn og unge efter epidemien til; at komme i gang med at lære at blive fortrolig med vandet?

Dansens grundtrin fik jeg ind på Inge Sven Hansens danseskole på restaurant Elka på Silkeborgvej, ligesom jeg fik klaverundervisning hos en dame på Carit Etlars vej – også i Aabyhøj. Alt understøttet af mine forældre, Anna som husmor og min far, kreditforeningsfuldmægtig hos Ny Jyske Kreditforening på Aaboulevarden i den statelige bygning ved siden af det daværende Statsbibliotek.

Aarhus Universitet satte endnu ikke det store præg på byens liv der i begyndelsen af 60'erne, men Skolegades små værtshuse blev da besøgt af andre dele af byens ungdom. Blandt andet husker jeg cirkusparret Thyra Miehe og Alfons Cosmy og deres cirkusværtshus i Skolegade. En af mine voksne spejderkammerater boede i en klublejlighed over restauranten, og det skete da, at vi unge ledere både i uniform og uden forlagde residensen til "Storstuen" nedenunder, når vi både skulle planlægge og slappe af!

Århusianerne bliver tit drillet med deres sprog, selvom det dengang jo ikke lå så langt fra det mest rigsdanske i Blegind syd for byen. Det hævdedes i hvert fald af professor i dansk på universitetet, Svend Møller Kristensen!

Om end jeg nu har levet mere end halvdelen af mit liv i København og omegn, står min tid som barn og ung i Aarhus stadig i et glædeligt skær.

I forbindelse med deltagelse i klassekammeraters møder med besøg på vores gamle gymnasium ved runde årstal, har det været helt naturligt at komme til Aarhus også indimellem. Min far døde i 1980, og i 1981 flyttede min mor til København, hvortil også min bror var flyttet i slutningen af 60'erne. Dette gjorde, at besøgene blev færre.

Mit hjerte tilhører stadig Aarhus, og når der, som her den 21. januar, åbnedes for Europas kulturhovedstad 2017, fulgte jeg intenst med i TVs udsendelser og var dybt imponeret over det flotte arrangement, der var stablet på benene. Jeg var stolt på byens vegne.

Med venlig hilsen

Mogens Kristensen

Allerød